

TEKST: Cecilie Larvåg FOTO: VisitScotland / Richard Elliot, all rights reserved.

30-09-2017 11:16 CEST

Isle of Skye – Tåkeøya

Er det galskap å reise i timevis for å spise på en restaurant langt utenfor folkeskikken på en avsidesliggende øy på vestkysten av Skottland? Ja. Er det verdt det? Absolutt!

“For et sted! Dette er et landskap uten sidestykke.”

Isle of Skye er for engelskmenn og skotter litt som Hurtigruten er for oss nordmenn: Én gang i livet vil de reise hit. For å oppleve de unike fjellformasjonene i Trotternish ridge, for å se solen gå ned ved fyrhuset på Neist Point og for å svømme i de iskalde alvebassengene (fairy pools) ved

foten av fjellkjeden Black Cuillins. De senere årene har An t-Eilean Sgiatheanach, som de gælisktalende innbyggerne kaller øya, også fått en ny turistmagnet. Nesten ute på Neist Point, ved den værbitte Dunveganfjorden, ligger The Three Chimneys, en restaurant med hotell, som de selv kaller seg. Og ikke en hvilken som helst restaurant, må vite. Den London-baserte avisen The Sunday Times har kåret den til nest best i Skottland, kun slått av en liten sensasjon av et spisested på bredden av Loch Fyne på Skottlands vestkyst, ved navn Inver. Men mer om dette senere.

Oppskrytt monster

Veien til Skye fra flyplassen i Aberdeen kan gjøres kort eller lang. Den korteste går langs A90 via Inverness. Herfra kan du enten velge veien over det skotske høylandet (som ikke er altfor imponerende for oss norske fjellgeiter) eller legge turen om Loch Ness. Denne lange tarmen av en innsjø må for øvrig være én av verdens mest oppskrytte steder. Sannelig flaks at sjøuhyret Nessie dukker beleilig opp med noen måneders mellomrom, ellers ville det fort blitt slutt på turisttrafikken. Vi kjører fort forbi de utallige souvenirbutikkene, Nessie-cafeene, Nessie-kinoen og båtutleiefirmaene. Mer interessante opplevelser venter lenger fremme.

Berømt slott

Rett før vi kommer til Kyle of Lochalsh og broen over til Skye, ligger Eilean Donan, kanskje Skottlands mest kjente slott. I alle fall det mest avbildede. Som så mange andre fort og slott, ble det bygget tidlig på 1200-tallet for å beskytte klanene mot vikingene som herjet i den nordlige delen av Skottland og på Hebridene mellom 800 og 1266. Slottet ble utvidet i mange etapper og nådde sitt høydepunkt i middelalderen. I 1911 ble ruinene og øya de stod på kjøpt opp av oberst John Maccrea-Gilstrap og brakt tilbake til former glory. Det er i dag ett av de mest besøkte stedene i Skottland. Litt mer opplyste om skotsk historie fortsetter vi ferden. Neste stopp er Carbost. Her står to saker på agendaen. Begge involverer vann, men er likevel så ulike som det går an å bli. Ved Glenbrittle, ved foten av fjellkjeden Black Cuillins, har vi planer om å hoppe uti ett av de berømte, krystallklare fjellvannene som går under navnet Fairy Pools. Hvor alvene kommer inn i bildet, er visstnok uklart. Det nærmeste vi finner ut, er at området er så magisk vakkert at det nok må ha vært noe overjordisk inne i bildet under skapelsen. Vakkert er det, men tåkeøya lever opp til sitt kallenavn – Eilean a'Cheó, så det frister lite med en svømmetur i ti graders fjellvann akkurat i dag.

Skur med utsikt

Dermed går turen til whiskydestilleriet Talisker isteden. Det er det eneste

destilleriet på øya som produserer single malt, og det gjør de så bra, at deres 18 år gamle whisky for noen år siden ble kåret til verdens beste av det prestisjetunge Whisky Magazine. En omvisning og litt prøvesmaking senere er vi klare for lunsj, og heldigvis er The Oyster Shed, én av Skyes små matperler rett oppe i bakken.

Fra et skur med utsikt og overbygget veranda selges ramsalte østers, nykokte sjøkreps, fiskesuppe og dampende blåskjell over disk. Men først stopper vi utenfor en seks kvadratmeter stor nærbutikk med det allsidige utvalget Bread, Gas, Coal, Hot drinks, Car parts, Fresh meat og Off-licence. Det er ordet Off-licence som vekker interessen. Østers smaker så avgjort best med en kald øl til, og det tilbyr ikke østersskuret.

Ved målet

Etter utendørs lunsj i lett duskregn (ja, det er en grunn til at Skye – og hele Skottland for den saks skyld – er så frodig og grønt) følger vi skiltene mot Dunvegan. Stedet har vært hovedsete for MacLeon-klanen siden 1200-tallet, og Dunvegan Castle er en av øyas attraksjoner. Vi har imidlertid andre planer denne ettermiddagen.

Målet for reisen er The Three Chimneys, en restaurant med 40 plasser som er fullbooket året rundt. Der skal vi tilbringe natten på ett av de åtte koselig innredede gjesterommene, som det også er såpass rift om at det lønner seg å bestille plass i god tid. Mini-hotellets gjester er garantert plass i restauranten, så det slipper vi å bekymre oss over. Når vi har kjørt så lenge og så langt gjennom skotsk myrlandskap at vi er helt sikre på at vi må ha kjørt feil, ligger plutselig huset der. Med de tre karakteriske pipene som har gitt stedet navn. Det er fyr på peisen, og te og scones kommer raskt på bordet i stuen. Det er som å komme som gjest til et privat hjem. Hvem er det som finner veien helt ut hit, spør vi Scott, som smilende har tatt imot oss. Han ler, og forteller at de fleste gjestene er europeere fra andre fjelland, som Østerrike, Sveits – og Norge. Men det er også mange engelskmenn som har hørt om stedet og kommer på helgetur. Noen med det historiske Jacobite-damptoget, som går fra Fort William til Mallaig, andre med helikopter fra Glasgow, Edinburgh eller Aberdeen, eller med leiebil fra Aberdeen – som oss. De fleste gjestene er godt voksne, men Scott har tro på at den nyeste videoen til popstjernen Harry Styles, som er spilt inn på øya, kan få ned gjennomsnittsalderen på gjestene.

Middagen

The Three Chimneys har satset stort på lokal mat. På menyen finner vi luftige Dunvegan-krabber, som fanges i garn rett utenfor dørstokken, de smakfulle kamskjellene er fra Sconser rett nede i veien, og grønnsakene dyrkes av et elskelig ektepar et par kilometer i den andre retningen. Sauene beiter på naboens jorde og hjorten er skutt rett oppi lia. Slikt blir det matopplevelser i verdensklasse av for tilreisende Michelin-jagere og holistiske livsnytere. Selv har vi fortært et antall chéf's menus i vårt liv, men få har kunnet måle seg med helhetsinntrykket av rettene vi mumser, smatter og slurper i oss denne kvelden. Hvor er Michelin-stjernen(e)? Som norsk, er heller ikke prisen noe å få hakeslipp av.

Magiske fjell

Langt på kveld sovner vi lykkelig inn til bølgeskvulp i fjæra. På svabergene utenfor skal det visstnok bo en liten selkoloni, og ganske riktig, til frokost dagen etter ser vi dem i vannkanten ved lavvann. Det henger mørke skyer over land, og en god bok foran peisen frister, men slik er ikke livet for en reisemagasinredaktør. Vi må videre. Alltid videre. Etter nye mil langs fjordarmer og over fargerike torvmyrer (torv som brennes under fremstilling av whisky for å oppnå den berømte røyksmaken på de edle dråpene som produseres på disse kanter), nærmer vi oss Uig, innfallsporten til Trotternish ridge, der Skyes mest kjente fjellformasjoner befinner seg. Tåken henger over fjellene og vindusviskerne er flittig i bruk, men akkurat idet vi ankommer den lille parkeringsplassen ved Quiraing letter det og de karakteristiske steinpilarene kommer til syne. Turen innover i terrenget blir imidlertid litt kortere enn planlagt. Det blåser stiv kuling i kastene og tåkeskyene begynner å trekke seg sammen igjen. Men for et sted! Dette er et landskap uten sidestykke, helt spektakulært, formet av et massivt jordras for evigheter siden. Noen trosser naturkreftene og legger i vei innover. Vi tusler tilbake til bilen, en opplevelse rikere.

Norsk avstamning

På vei ned fra fjellet passerer vi små landsbyer med steinhus og steingjerder. De ser ut til å ha vært her siden tidenes morgen. Mange steder ser vi stedsnavn som ender på -ay. Det vitner om norrøn opprinnelse, og historien om de første norske vikingene som kom hit, ble nedtegnet allerede i år 794. Fra rundt 875 kom stadig flere norske innflyttere. Vikingmenn slo seg ned med mer eller mindre villige lokale kvinner, og mot tusenårsskiftet hadde øya en norrøn-gælisk kultur, der det norrøne språket sannsynligvis var dominerende. I dag snakker bortimot en tredjedel av befolkningen fremdeles gælisk, mens resten har skotsk som morsmål.

Tvangsflytting

På flere av stedene vi kjører forbi ligger forlatte hus i ruiner. Noen av de tidligere beboerne flyttet frivillig for å oppsøke jobb og bedre boforhold andre plasser, men Skyes historie forteller også om hele landsbyer som ble tvangsflyttet for å rydde plass for mer profitabel sauedrift. Noen landsbyboere fikk tilbud om ny bolig langs kysten, mens andre ble mer eller mindre tvangssendt ut av landet, om bord på skip med kurs for Amerika eller Australia. Et annet tegn på "tidligere bosetting" venter oss ved Staffin. Her kan interesserte se fotavtrykk etter dinosaurer, intet mindre. De kan også svinge innom The Skye Pie og kose seg med hjemmelaget pai før neste fysiske utfordring.

Minne for livet

Den kommer nemlig noen svinger lenger nedover på den smale, ofte enveiskjørte veien langs kysten. Området rundt The Old Man of Storr er en yndet destinasjon for turgåere, og dem er det mange av på Skye. Nok en gang har vi værgudene på vår side et øyeblikk, og vi får en flott tur i dette vakre landskapet før vi tar fatt på dagens siste etappe. I hovedstaden Portree, eller Port Rìgh, som kanskje, kanskje ikke betyr "kongens havn", er vi tilbake i sivilisasjonen igjen. Den lille byen var hyggelig nok, men det var det ville landskapet – og det fantastiske måltidet på The Three Chimneys – som gjorde reisen til Isle of Skye til et minne for livet.

Widerøe er Norges eldste flyselskap med over 3700 engasjerte medarbeidere. Widerøe AS består av datterselskapene Widerøe's Flyveselskap AS, Widerøe Ground Handling AS, Widerøe Zero AS, Widerøe Property AS og Widerøe Asset AS.

I Distrikts-Norge er Widerøes flyvninger av stor betydning for både næringsliv, helsevesen, utdanning, reiseliv og kultur, og fungerer som distriktenes kollektivtransport. Widerøe's Flyveselskap flyr på anbud for Samferdselsdepartementet, i tillegg til egne kommersielle ruter. Selskapet utfører også tekniske tjenester på fem ulike lokasjoner i landet. Widerøe Ground Handling håndterer bakketjenester på 41 lufthavner i Norge.

Widerøe AS er et heleid datterselskap i Norwegiankonsernet.

Kontaktpersoner

Widerøe pressevakt

Pressekontakt
Pressehenvendelser
presse@wideroe.no
+47 989 01 500

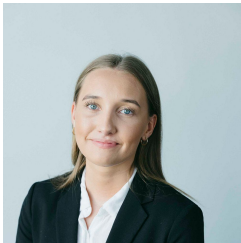
Silje Brandvoll

Pressekontakt
Direktør for Kommunikasjon og Samfunnskontakt
Silje.Brandvoll@wideroe.no
+47 98 90 10 03

Catharina Solli

Pressekontakt
Kommunikasjonssjef
Catharina.Solli@wideroe.no
+47 98 90 15 06

Lina Lindegaard Carlsen

Pressekontakt
Kommunikasjonsrådgiver
llc@wideroe.no
+47 45 23 20 51

Satha Sritharan

Pressekontakt
Kommunikasjonsrådgiver
satha@wideroe.no
+47 99 89 89 99